

ning af Grundens Erhvervelse eller som paa anden Maade maatte staa i Forbindelse med Udstykningen — dog undtagne saadanne Udgifter, som ere afholdte ved offentlige Besyrelser — ikke ville kunne blive dækkede af Lejen af Lodderne.

Med Hensyn til det i denne Paragraf brugte Udtryk „rimelig Leje“ skal derved forstaaes den Leje, med Fradrag af Afgifter, Statter og Tiende (Landskilde), som en Lodtager billigtvis kan antages at maatte betale i Gennemsnit om Aaret til Godsejeren, idet man tager Hensyn til Værdien af lignende Grunde i Nabolaget; til Loddens Størrelse og Beliggenhed; til Udgifterne ved Grundens Anvendelse til Udstykning i Lodder og til de Reparationer og andre Udlæg, som Godsejeren maa betale, samt til Omkostningerne og Risikoen ved Indkasseringen af Lejen og i det hele taget ved Bestyrelsen af Lodderne.

Auskaffelse af Grund i Lovens Ojemed.

3. (1.) For saa vidt en Sundhedskommission vil købe Grunde efter Overenskomst for at udstykke dem i Lodder, skal § 178 af Loven af 1875 om den offentlige Sundhed og Loven af 1845 om Sammenlutningen af Landlovene samt de dertil hørende Vædringslove indlemmes i denne Lov, dog med Undtagelse af de Bestemmelser, som angaa Køb og Overtagelse af Grunde paa anden Maade end efter Overenskomst, og de, som angaa de Skridt, som maa gøres, for at den særlige Lov skal komme til Anvendelse.

(2.) Skulde en Sundhedskommission ikke være i Stand til ved Leje eller Køb efter Overenskomst at erholde en passende Grund, der var tilstrækkelig til Udstykning i Overensstemmelse med denne Lov, og til Brug for et Distrikt eller Sogn, samt til en rimelig Pris eller Leje og paa rimelige Vilkaar, saa kan Kommissionen andrage Provinsialøvrigheden i den Provins, hvori Distriktet eller Sognet er beliggende, og Provinsialøvrigheden kan (efter at have foretaget den Undersøgelse og benyttet den Fremgangsmaade, som er foreskrevet i de i denne Lov herester indlemmede Paragraffer) udstede en foreløbig Ordre, som giver Sundhedskommissionen Myndighed til, for saa vidt det angaar de i denne Ordre omtalte Grunde, at anvende de Bestemmelser, som indeholdes i Loven af 1845 om Sammenlutning af Landlovene og de dertil hørende Vædringslove, som angaa Køb og Overtagelse af Grunde paa anden Maade end ifølge Overenskomst.

(3.) Paa Forlangende af en Provinsialøvrighed skal Kommunalbestyrelsen indbringe et Lovforslag i Parlamentet til Stadfæstelse af de af bemeldte Provinsialøvrighed paa Grundlag af denne Lov udstedte foreløbige Ordre, og den Sundhedskommission, som har andraget om Ordren, skal anses for Forslagsstiller af Ordren.

(4.) For saa vidt det angaar Købet af Grunde i Overensstemmelse med denne Paragraf paa anden Maade end efter Overenskomst, skulle §§ 176, 296 og 297 af Loven af 1875 om den offentlige Sundhed, naar de ere i Overensstemmelse med Indholdet af denne Lov, indlemmes i denne Lov og have Gyldighed, som om de herved atter vare vedtagne; idet „Provinsialøvrigheden“ indsættes i Stedet for „Kommunalbestyrelsen“ og „en Provinsialøvrighedsperson, som er udnævnt, for at foretage Undersøgelse“ i Stedet for „Kommunalbestyrelsens tilsynshavende“.

Dog saaledes at:

(a.) Alle Stridsspørgsmaal om Erstatning skulle henvises til en af Parterne udnævnt enkelt Voldgiftsmands Voldgift, eller hvis Parterne ikke kunne blive enige om Udnævnelsen af en enkelt Voldgiftsmand, da, naar en af dem forlanger det, til en af Kommunalbestyrelsen udnævnt Voldgiftsmand, og det Vederslag, som tilkommer den af Kommunalbestyrelsen udnævnte Voldgiftsmand skal fastsættes af denne Bestyrelse.

(b.) Hvis en for denne Lovs Formaal udnævnt Voldgiftsmand dør, eller bliver uskiftet til at fungere, førend han har afgivet sin Kendelse, eller hvis han har undladt at afgive sin Kendelse, inden to Maanedes efter sin Udnævnelse, saa ophører hans Udnævnelse at staa ved Magt, og Afgørelsen af Erstatningen skal henvises til en anden Voldgiftsmand, der udnævnes, som om der ikke tidligere havde været udnævnt nogen Voldgiftsmand, idet dog samme Voldgiftsmand altid paa ny skal kunne udnævnes.